

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1PP/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012528
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118012528.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: V. H., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom O. U., R. XX/XX, t. č. v Q. C. nad A., o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ústave na výkon trestu dňa 24.10.2018 samosudcom JUDr. Mariánom Dunčkom podľa § 415 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného: V. H., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v Q. C. nad A., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 20.12.2017 sp. zn. 4T/189/2017, zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 05.10.2018 podal na tunajší súd odsúdený V. H. návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v Q. C. nad A. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 20.12.2017 sp. zn. 4T/189/2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 11.04.2019. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uplynula dňa 11.10.2018.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené tieto listinné dôkazy: návrh odsúdeného z č.l. 1, aktuálny odpis RT z č.l. 6, trestný rozkaz OS Levice sp. zn. 3T/67/2017 z č.l. 8, rozsudok OS Levice sp. zn. 4T/86/2016, hodnotenie ÚVTOS z č.l. 13, skrátený výpis klienta z č.l. 14, osobný spis odsúdeného (v rámci neho bol oboznámený aj trestný rozkaz Okresného súdu Levice zo dňa 20.12.2017 sp. zn. 4T/189/2017).

Z hodnotenia riaditeľa Q. C. nad A. zo dňa 18.10.2018 vyplynulo aj nasledovné (podstatné citácie): „Odsúdený bol dňa 24.04.2018 premiestnený do ÚVTOS C. nad A. na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave nie je v dostupnej pedagogickej dokumentácii hodnotené. Správanie a vystupovanie odsúdeného je v tunajšom ústave na požadovanej úrovni. Povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, si plní, až na jedno menej závažné porušenie (pri kontrole nemal pri sebe preukaz odsúdeného). Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne riešený. Počas výkonu trestu v tunajšom ústave neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Vo voľnom čase je väčšinou pasívny. Odsúdený je od 14.06.2018 pracovne zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom Zlievareň Trnava. Jeho pracovná morálka je hodnotená kladne. Vyrastal v disharmonickom rodinnom prostredí. Má absolvovaných deväť tried základnej školy, ďalej v štúdiu nepokračoval. Bol samostatne zárobkovo činnou osobou zameranou na murárske práce. Po výkone trestu sa chce zamestnať vo firme ZF v Leviciach. Je slobodný, otcom štyroch detí. Pred výkonom trestu žil s družkou. Vyživovaciu povinnosť má nahlásenú aj si ju riadne plní. Kontakt formou korešpondencie udržiava len s družkou. Návštevy a telefonovanie nežiada. Možno konštatovať, že odsúdený plní ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika

sociálneho zlyhania menej priaznivá (pre finančné problémy, ukončené len základné vzdelanie). V súčasnosti je voči menovanému vedené ďalšie trestné stíhanie. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúčam ho podmiennečne prepustiť.“

Z odpisu registra trestov a oboznámených rozhodnutí súdov vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný (vrátane spomenutého odsúdenia), pričom v prípade troch posledných odsúdení sa tak stalo pre prečin zanedbania povinnej výživy. Odsúdený bol najskôr odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 16.11.2016 sp. zn. 4T/86/2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. (nedbanlivostný) na podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok do 17.11.2017 a následne aj trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 19.05.2017 sp. zn. 3T/67/2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. (nedbanlivostný) na podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 (tri) roky do 11.06.2020 s probačným dohľadom, pričom skutku vo veci Okresného súdu Levice pod sp. zn. 4T/189/2017 sa dopustil počas plynutia skúšobných dôb v prípade oboch týchto odsúdení.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol: „Lutujem, že som výživné nevyplatil, ale už sa to nezopakuje. Chcem ísť domov kvôli žene. Poučil som sa vo výkone trestu, už sa to viacej nezopakuje.“

Zástupca ÚVTOS C. nad A. na verejnom zasadnutí uviedol: „V hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol: „Navrhujem zamietnuť žiadosť odsúdeného.“

Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený V. H. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t.j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa nejavila ako splnená pre jedno menej závažné porušenie ústavného poriadku, pričom odsúdený nebol doposiaľ vo výkone trestu disciplinárne odmenený, čím by si tento poznatok tak povediac „zahladil“. Ani v ostatnom z hodnotenia riaditeľa ústavu nevyplývalo, že by odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal svoje polepšenie a schopnosť viesť riadny život.

Splnená nebola dôsledne ani tretia z citovaných podmienok, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného V. H. bolo podľa názoru súdu riziko recidívy príliš veľké.

Súd len upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Odsúdený bol v minulosti opakovane súdne trestaný pre prečin zanedbania povinnej výživy, pričom skutku, pre ktorý aktuálne vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody, sa dopustil v skúšobnej dobe dvoch podmiennečných odsúdení pre tento trestný čin. Odsúdený tiež prípadne súdu ani nepreukázal svoje reálne možnosti na to, že bude zárobkovo schopný po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plniť si vyživovaciu povinnosť voči všetkým svojim deťom, napr. predložením písomného prísľubu, že bude po prepustení riadne zamestnaný u nejakého zamestnávateľa. Súdy už v minulosti dali odsúdenému možnosť preukázať, že nie je potrebné mu ukladať najprísnejší druh trestu a že účel trestu bude naplnený i uložením trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. Odsúdený však túto možnosť nevyužil, resp. jeho recidívne konanie nesvedčilo tomu, že účel týchto podmiennečných trestov odňatia slobody splnil svoj účel, keďže ako tzv. špeciálny recidivista pokračoval naďalej v páchaní toho istého trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy. Preto sa súd stotožnil s tým, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodov v hodnotení uvedených. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený V. H. by na slobode viedol riadny život.

Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného V. H. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, ktorého vedenie dostatočne nepreukázal ani počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody.

Na tomto závere nemohli zmeniť nič ani skutočnosti uvádzané odsúdeným na verejnom zasadnutí a ani kladné hodnotenie riaditeľa ústavu (ktoré má pre súd len odporúčací charakter čo do splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie).

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní od jeho oznámenia, ktorú je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podaná sťažnosť má odkladný účinok.

Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od právoplatnosti zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne (§ 415 ods. 1 veta druhá Tr. por.).